

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/427/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212215326
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7212215326.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Táne Veščičíkovej a JUDr. Jána Slobodníka vo veci žalobcu U. F. R., R..K..S., L., Ú. X, A.: XX XXX XXX, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému A. G., K., E., N.. X. H. XXX, o zaplatenie 1 159,18 € istiny s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zast. E.. C.B. H., advokátom, Advokátska kancelária, R., X.. R. X, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku 19C/205/2012-98 z 31.1.2013 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovi a žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva a vedľajší účastník nemá právo na ich náhradu.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1 159,18 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 98,59 € a 9 % ročne zo sumy 957,60 € od 23.3.2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania 69,50 € a trovy právneho zast. 331,61 €, na účet jeho zástupcu, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozsudku, o. i., uviedol že vo veci vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom listín predložených žalobcom a to Zmluvou o splátkovom úvere z 20.3.2006, Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej len VOP) R. R., C..R., zmluvou o postúpení pohľadávky, oznámením o postúpení pohľadávky žalovanému z 12.4.2011, dohodou o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo 4.5.2011, pokusom o zmier z 25.4.2012 a vypočutím zástupcu žalobcu a zistil tento skutkový stav: Vyhodnotením vykonaných dôkazov, a to každého dôkazu jednotlivo a všetkých v ich vzájomnej súvislosti, prihliadajúc na všetko, čo vyšlo za konania najavo, ustálil skutkový stav takto: Žalobca, ako veriteľ, a žalovaný, ako dlžník, uzavreli 20.3.2006 zmluvu o splátkovom úvere č.XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver 20 000 Sk, splatný v 60 mesačných splátkach vo výške 556 Sk splatných k 10. dňu v kalendárnom mesiaci, pričom splatnosť 1. splátky bola dohodnutá 10.4.2006 a konečná splatnosť bola dohodnutá k 10.3.2011. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 10,81 €. Pohľadávka na peňažné plnenie, ktorú si žalobca žalobou uplatnil, pozostávala z dlžnej istiny úveru 957,60 €, z riadneho úroku 8,66 € podľa bodu 7.4.,7.4.3. VZP, z úroku z omeškania 192,02 € podľa bodu 7.4.,7.4.4. VZP. Vzhľadom „k tomu“, že žalovaný nedodrжал splátkový kalendár, porušil tým svoju povinnosť a dostal sa do omeškania, poskytovateľ úveru odstúpil od zmluvy a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy, pričom mu zároveň vznikol nárok na zaplatenie zostatku dlhu spolu s prísl. Reprodukujúc obsah písomného podania žalobcu, doručeného mu 12.11.2012, k odporu podanému vedľajším účastníkom, z dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo 4.5.2011 mal za preukázané, že ju uzavreli účastníci konania, že žalovaný v jej obsahu uznal záväzok, čo do právneho

dôvodu a výšky, že sa v nej zaviazal splatiť svoj záväzok v 36 mesačných splátkach vo výške 50 € k 25. dňu v mesiaci, že dátum 1. splátky bol dohodnutý k 25.5.2011 a poslednej k 25.4.2014. Podľa tvrdení žalobcu žalovaný doposiaľ uhradil splátky vo výške 50 € 20.5.,22.6.,20.7.,22.9.,22.11.,30.11. a 27.12.2011, 26.1. a 22.3.2012, t.j., celkovo 450 €, preto na základe takto uskutočnených platieb vyčíslil úrok z omeškania odo dňa postúpenia pohľadávky v sume 98,59 € do 22.3.2012 a od 23.3.2012 si uplatnil úrok z omeškania 9 % ročne, pretože omeškanie žalovaného so zaplatením celého dlhu naďalej trvalo. Takto zistený skutkový stav posúdil najmä podľa § 273 ods.1,369 ods.1, § 497, § 499, § 501 ods.1, § 502, § 503, § 504 Obch. zák. (účinného od 15.1.2009), § 54 ods.1 a § 110 ods.1 O. z., § 3 ods.1 nar.vl.č.87/95 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, § 4 ods.1-4 a § 5 zák.č.258/01 Z. z., účinného do 30.6.2006 (ich znenie citoval). Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu a cit. právnej úpravy dospel k záveru, že nárok žalobcu je v celom rozsahu dôvodný. Pri posúdení dôvodnosti nároku žalobcu vyšiel najmä z toho, že mal preukázanú existenciu právneho vzťahu zo zmluvy o splátkovom úvere a nesplnený záväzok žalovaného vrátiť právnemu predchodcovi žalobcu peňažnú sumu poskytnutú ako úver. Stotožnil sa s argumentmi žalobcu, pokiaľ tvrdil, že uzavretím dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach došlo k prerušeniu plynutia pôvodnej premlčacej lehoty a začala plynúť nová 10 ročná premlčacia doba, pretože písomné uznanie práva dlžníkom má právne účinky predpokladané zák., teda všetky náležitosti platného právneho úkonu podľa § 34 a n. O. z., bolo realizované bez výhrad, z formálnej aj z obsahovej stránky je v súlade s § 110 ods.1 O. z., pretože je v ňom riadne uvedený tak dôvod, ako aj výška tohto práva. Na základe zák. predpokladaných skutočností došlo k prerušeniu (pretrhnutiu) plynutia premlčacej doby (na rozdiel od spočívania, resp. dočasného zastavenia plynutia premlčacej doby uvedeného v § 112-114), t. zn., že doba, ktorá dovtedy uplynula, sa stala právne celkom bezvýznamnou, a preto, ak zasa dôjde k premlčaniu tohto istého práva, nezapočíta sa, ale začne plynúť nová 10 ročná premlčacia doba. Nárok žalobcu čo do istiny považoval za dôvodný, nakoľko žalovaný mu riadne a včas neplatil mesačné splátky úveru v dohodnutej výške a v dohodnutom čase, čím sa dostal do omeškania, preto mu vznikol nárok aj na úroky z omeškania, ktoré si uplatnil vo výške 9 % ročne od 23.3.2012 a ktoré mu priznal, nakoľko boli v súlade s právnymi predpismi. Žalobca mal vo veci plný úspech, preto mu priznal podľa § 142 ods.1 O. s. p. náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie práva proti žalovanému, ktorý vo veci úspech nemal. Priznaná náhrada trov konania pozostáva z náhrady zaplateného súdneho poplatku 69,50 € za žalobu a trov právneho zast. 331,61 €, pozostávajúcich z: príprava a prevzatia zast. 61,41 €, podanie žaloby 61,41 €, vyjadrenie zo 6.11.2012 61,41 €, účasť na pojednávaní 31.1.2013 61,41 €, + režijný paušál 30,70 € (3 x 7,63 €, raz 7,81 €), + 20 % DPH 55,27 €, v súlade s vyhl.č.655/04 Z. z. Nepripriznal zástupcovi žalobcu trovy právneho zast. vo výške ním požadovanej a to za právny úkon pokus o zmier + DPH + režijný paušál 7,63 € vo výške ním požadovanej, nakoľko je zrejmé, že ide o právny úkon urobený pred začatím konania v tejto veci, pred podaním žaloby. Deň doručenia žaloby, v tomto konaní 28.5.2012, je procesným okamihom začatia občianskeho súdneho konania a od tohto okamihu možno hovoriť o trovách konania. Trovy vzniknuté účastníkom konania do tohto dňa, aj keď sú úzko spojené s týmto konaním, možno považovať iba za náklady spojené s uplatnením pohľadávky, ale nie za trovy občianskeho súdneho konania, preto zástupcovi žalobcu nepripriznal ním vyčíslené trovy právneho zast. Napokon uviedol, že povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania na účet jeho zástupcu vyplýva z § 149 ods.1 O. s. p.

Proti rozsudku podal včas odvolanie vedľajší účastník. Poukázal na to, že súd považoval za ťažiskový argument a dôkaz Dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach z 9.5.2011, ktorým mal žalovaný uznať dlh. K doručenej Dohode o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach z 9.5.2011 uviedol: Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach je kombináciou jednostranných a dvostranných právnych úkonov upravujúcich právne vzťahy, ktoré vyplývajú zo spotrebiteľskej zmluvy. Je to formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka, ktorý nemá žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Tento formulár obsahuje jednostranný právny úkon uznania záväzku a dvostranné právne úkony pri dohode o splátkach záväzku a dohode o uzatvorení rozhodcovskej doložky (ďalej len doložka). Vzhľadom k predformulovanému obsahu Dohody možno mať vážne pochybnosti o tom, že skutočný prejav vôle dlžníka zodpovedá jej obsahu. V dohodách s niektorými dlžníkmi sa dokonca neuvádza ani výška splátky ako esenciálna náležitosť dohody o splátkach. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofistickovane „skryté“ do dohody o splátkach v bode 3, pričom by malo byť súčasťou uznania záväzku v bode 2 Dohody. Doložka v bode 4 Dohody je ako neprijateľná zmluvná podmienka v právnych vzťahoch vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy postihnutá absolútnou neplatnosťou [§ 53 ods. - neuvedený (poznámka odvolacieho súdu) písm. r.), ods.5 O. z.] a jej nulitné právne účinky v spotrebiteľských zmluvách už boli početne judikované Súdnym dvorom EÚ, Ústavným súdom SR, Najvyšším súdom SR, ale aj súdmi nižších stupňov. Takto predformulovaná Dohoda nemôže

byť pre priemerného spotrebiteľa zrozumiteľná a určitá, pretože inštitúty uznania záväzku, premlčania, príp. doložky, ich právny význam a dôsledky sú pre väčšinu spotrebiteľov neznámymi kategóriami. Uzatvorenie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods.8 zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej zák. o ochrane spotrebiteľa), pretože pri uzatváraní dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a žalobcom boli využité omyl a lešť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľa. Cit. ust. je jedinou explicitnou definíciou dobrých mravov v našom právnom poriadku. Z pohľadu súkromnoprávnej ochrany spotrebiteľa podpisom formulárovej Dohody si spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie a uzatvorenie tejto Dohody privodilo spotrebiteľovi značnú ujmu, čo je v rozpore s § 54 ods.1 O. z. Taktiež namieta nedostatok vôle žalovaného pri uzatváraní Dohody. Spotrebiteľ chcel splátky, avšak musel podpísať celý formulár, pričom ani len netušil význam toho, čo podpisuje. Nemožno poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praktiky a je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods.1 O. z.). Dohodou sa dodatočne upravujú práva a povinnosti zo spotrebiteľskej zmluvy, preto je nutné považovať Dohodu za dodatok k predbežne formulovanej štandardnej zmluve, teda k spotrebiteľskej zmluve, z ktorej žalobca odvodzuje svoj právny nárok. Právny režim predbežne formulovanej štandardnej zmluvy definovaný v čl.3 ods.2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, nevyhnutne musí dopadať aj na Dohodu. Rovnako aj právny režim celej cit. Smernice, z ktorej je odvodený model spotrebiteľskej ochrany zakotvený v našom právnom poriadku. Dohoda, ako právny úkon, je pre svoju nezrozumiteľnosť, neurčitosť, rozpor s dobrými mravmi a rozpor s kogentnými ust. spotrebiteľského práva neplatná. Vzhľadom ku skutočnosti, že vidí v konaní žalobcu, ktorý spotrebiteľom podsúva na podpis tieto zdanlivo výhodné Dohody ako „splátkový kalendár“, nekalý zámer a v súdnych konaniach namieta ich platnosť, vyvíja sa k tejto právnej problematike aj judikatúra odvolacích súdov. Považoval za užitočné poukázať na niektoré argumenty z rozhodnutí odvolacích súdov, týkajúcich sa predmetnej formulárovej Dohody. Reprodukoval časť odôvodnenia rozsudku Krajského súdu (ďalej len KS) Prešov 11Co/37/2012-88 zo 7.6.2012, 12Co/47/2012-97 zo 14.6.2012, 11Co/40/2012-141 zo 16.10.2012, 5Co/58/2012 z 15.11.2011, 3Co/53/2012 z 5.12.2012 a uznesenia 16Co/133/2012 z 27.9.2012. Poukazujúc na uvedené, navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť a žalobcovi uložiť povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania a jemu trovy prvostupňového konania 165,70 € na účet jeho zástupcu, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania za toto podanie 61,41 € [§ 14 ods.1 písm. e) vyhl.č.655/04 Z. z. v znení neskorších predpisov], režijného paušálu 7,81 € (§ 16 ods.3) a 20 % DPH 13,84 €, teda celkové trovy odvolacieho konania 83,06 €. alternatíva: ak by odvolací súd nevidel dôvody pre rozhodnutie vo veci samej, navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu, citujúc znenie § 201 O. s. p., uviedol, že zastáva názor, že vedľajší účastník nie je oprávnený na podanie odvolania, že v predmetnej veci súd vydal 31.1.2013 rozsudok, voči ktorému žalovaný odvolanie nepodal, že v prípade, ak má vedľajší účastník skutočný záujem na ochrane spotrebiteľov, mal by pomoc poskytovať tým, ktorí o ňu prejavia záujem, a nie takýmto spôsobom umelo predlžovať konania, čo je v rozpore so zásadou hospodárnosti a rýchlosti súdneho konania. Mal za to, že vedľajší účastník má podľa § 201 O. s. p. právo podať odvolanie iba v tých prípadoch, kedy z hmotnoprávneho predpisu vyplýva výslovne spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkmi, že vzhľadom na to, že medzi žalovaným a vedľajším účastníkom zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi nimi, odvolanie vedľajšieho účastníka je možné považovať za podané neoprávnenou osobou, že obdobný právny názor vyjadril aj KS v Žiline v rozhodnutí 9Co/259/2012, že postavenie vedľajšieho účastníka je odlišné v tom, že aj keď koná vo vlastnom mene, jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka, že vedľajší účastník môže podať odvolanie, iba ak takéto právo má účastník, jeho lehota na odvolanie je limitovaná lehotou na odvolanie účastníka a nemôže podať odvolanie proti vôli účastníka. V tejto súvislosti si dovolil poukázať na rozhodnutie KS v Prešove 5Cob/17/2012 (citoval z jeho odôvodnenia) a, že obdobný právny názor vyjadril aj KS v Nitre v rozhodnutí 9Co/170/2012 a 9Co/177/2012, ako aj KS v Bratislave v rozhodnutí 5Co/288/2012. V tejto súvislosti si dovolil poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu SR 6Cdo30/2012 z 28.6.2012 a na Občiansky súdny poriadok Komentár - 1. diel, 2. Vydanie 2012, autorov Števec, Ficová a kolektív, vydavateľstvo C.H. Beck, str.330 (aj z nich citoval). V zmysle uvedeného mal za to, že vedľajší účastník v zásade nemá právo na podanie odvolania a § 201 O. s. p. poskytuje len výnimku z uvedenej zásady. K Dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (ďalej len Dohoda) uviedol, že má za to, že predmetná Dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zák. vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky a jej výška a

prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť, čo má za následok predpoklad, že záväzok trval aj v čase uznania, zároveň žalovaný potvrdil vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených a v tejto súvislosti poukázal na čl.3 Dohody (jeho znenie citoval). V súvislosti s tvrdením vedľajšieho účastníka, že Dohodu je nutné považovať za dodatok k predbežne formulovanej spotrebiteľskej zmluve, z ktorej odvodzuje svoj nárok, si dovoľil poukázať na skutočnosť, že predmetná Dohoda nepredstavuje dodatok k pôvodnej zmluve, ktorým by sa zmluva dopĺňala alebo menila, ale ide len o zmenu v obsahu záväzku dohodou zmluvných strán, ktorá spočíva v tom, že žalovanému je umožnené splácať záväzok v splátkach, dochádza teda k zmene v spôsobe plnenia záväzku. V nadväznosti na uvedené zdôraznil, že dohoda o zmene v obsahu záväzku je zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi ním, ako veriteľom, a žalovaným, ako dlžníkom, pričom on ako postupník tu nemá postavenie dodávateľa v zmysle spotrebiteľskej úpravy, z uvedeného potom vyplýva, že ust. Dohody o tom, že žalovaný uznáva svoj záväzok, nemohlo mu byť vnútené ako neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve a na Dohodu sa nevzťahujú ust. o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, že tým, že žalovaný podpísal Dohodu, prejavil svoju vôľu záväzok splniť, čo je zároveň v jeho záujme, pretože po jeho splatení nebude figurovať v databázach neplatičov, čím sa môže v budúcnosti zlepšiť jeho postavenie pri žiadosti o úver, že vedľajší účastník však svojím účelovým postupom, ktorého cieľom je vstupovanie do jeho konaní, a za každú cenu dosiahnuť úspech v spore, a najmä priznanie neúčelne vynaložených trov právneho zast., znemožňuje žalovanému, aj napriek jeho vôli a snahe, uhradiť svoj existujúci záväzok voči nemu, že vzhľadom na uvedené skutočnosti, nemožno mať pochybnosti o platnosti uznania predmetného záväzku žalovaným alebo o jeho súlade s dobrými mravmi, a preto sa v žiadnom bode nestotožňuje s názorom vedľajšieho účastníka. Zastával názor, že žalovaný po tom, čo sa oboznámil s obsahom Dohody, svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznal a vyjadril svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky, nebol k podpisu Dohody žiadnym spôsobom donútený, tak ako uvádza vedľajší účastník, pričom uzatvorením predmetnej Dohody taktiež nedochádza k zhoršeniu jeho postavenia ako spotrebiteľa, tak ako tvrdí vedľajší účastník, ale práve naopak, poskytol mu možnosť plniť už existujúci splatný záväzok, s plnením ktorého sa dostal do omeškania, v splátkach, že vedľajší účastník žiadnym spôsobom nepreukázal, že neprijateľným spôsobom podsunul na podpis formulár o uznaní premlčaného záväzku, ani jeho úmysel tak urobiť, za účelom dosiahnuť úspešné vymoženie premlčanej pohľadávky, preto tvrdenia vedľajšieho účastníka, že Dohoda je v rozpore s dobrými mravmi a ide o nekalú obchodnú praktiku považuje za účelové a nepodložené. Dovoliť si poukázať na Rozsudok súdneho dvora (prvá komora) z 15.3.2012 vo veci C-453/10 a na návrhy generálnej advokátky Y. V., ktoré súd prevzal do rozsudku a citoval, čo vo svojich návrhoch, o. i., uviedla. Na základe uvedeného je zrejmé, že by ochrana spotrebiteľa stále mala byť len výnimkou zo všeobecnej zásady zmluvnej slobody a ako výnimka by sa mala vykladať reštriktívne s na odstránenie každej jednotlivéj nekalej klauzuly by mali existovať vážne dôvody. Zastával názor, že Dohodu nemožno považovať za Dodatok k predbežne formulovanej štandardnej zmluve, teda spotrebiteľskej zmluve, od ktorej odvodzuje svoj nárok, ale ide len o zmenu v obsahu záväzku dohodou zmluvných strán, že v danom vzťahu nevystupuje ako dodávateľ, a preto na predmetnú Dohodu nemožno aplikovať ust. zamerané na ochranu spotrebiteľa, ktoré uvádza vo svojom stanovisku vedľajší účastník. K otázke priznania náhrady trov právneho zast. vedľajšieho účastníka zastával názor, citujúc znenie § 142 ods.1 O. s. p., že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zák. o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods.5 zák.č.250/07 Z. z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods.2 O. s. p.), že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, že ochrana práv žalovaného, ako spotrebiteľa, je dostatočne zabezpečená súdom, jeho právnym posúdením veci v zmysle účinnej zákonnej úpravy a následným spravodlivým rozhodnutím vo veci, pričom konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zast. dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, k zneužitiu zákonnej ochrany spotrebiteľa, účelu a zmyslu inštitútu náhrady trov právneho zast. Dovoliť si poukázať na rozhodnutie KS v Banskej Bystrici 17Co/91/2012 a na to, že obdobný právny názor vyjadril aj OS Bratislava I v rozhodnutí 7C/77/2011 (z ich odôvodnenia citoval). Na základe uvedeného navrhol odvolanie v zmysle § 218 ods.1 písm. b) O. s. p. odmietnuť. Zároveň si uplatnil trovy právneho zast. v odvolacom konaní 83,06 € s DPH, pozostávajúce z 1 úkonu právnej služby vo výške 73,6 € s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,37 € s DPH.

Žalovaný bol výzvou 5Co/427/2013-138 z 10.4.2014 vyzvaný, aby v lehote 10 dní oznámil, či súhlasí s odvolaním podaným vedľajším účastníkom a súčasne bol poučený, že v prípade, že sa v uvedenej lehote nevyjadrí, bude sa mať za to, že s odvolaním súhlasí.

Žalovanému bola výzva doručená 16.4.2014 (doručenka pri č.l.138), avšak v stanovenej lehote neoznámil, že s odvolaním vedľajšieho účastníka nesúhlasí, preto sa má za to, že s odvolaním vedľajšieho účastníka súhlasí.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolania v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu veci a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje, lebo dôvody napadnutého rozsudku sú správne, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť, že žalovaný v podaní oznacеноm ako VYJADRENIE z 28.11.2012, došlým súdu 5.12.2012, uviedol, že je si vedomý dlhu vo výške 1 159,18 €, že kontaktoval advokátsku kanceláriu E.. V. F., a že sa dohodli splácať po splátkach, že je si vedomý dlhu a že ho trápí, že sa to ťahá tak dlho, že je dlhodobo nezamestnaný a že ako náhle sa jeho finančná situácia zlepší, bude sa snažiť čím skôr voči „Vám“ vyrovať svoj dlh.

Z uvedeného podania je zrejmé, že žalovaný si je vedomý svojho záväzku, dlhu 1 159,18 € voči žalobcovi, je ochotný ho zaplatiť, že záväzok, o. i., uznal aj pred súdom, čo do dôvodu i výšky a preto sa premlčuje v lehote 10 rokov odo dňa, keď k jeho uznaniu došlo.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech, preto by mal právo na náhradu jeho trov, a to za vyjadrenie k odvolaniu, avšak odmena ani náhrada hotových výdavkov jeho zástupcu mu nemohla byť priznaná, lebo vyjadrenie neobsahuje nijaké procesne významné skutočnosti, z toho dôvodu trovy spojené s týmto úkonom nemožno považovať za potrebné na účelné uplatňovanie práva, žalovanému žiadne trovy nevznikli a vedľajší účastník nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na ich náhradu.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.